பகுத்தறிவு

ஆசிரியர் :- ப. கண்ணன்.

கழக வார இதழ். ★ ★ ★ விலை அணு ஒன்று.

மலர் 6	சேலம் 7-9-56. வள்ளுவராண்டு 1987. ஆவணி 23.	இதழ் 9.

கருத்து.

தனிமனிதர்களின் கருத்தே பொதுமக்களின் கருத்தாகிறது; பொதுமக்களின் கருத்தே நாட்டின் கருத்தாகிறது; நாட்டின் கருத்தே உலகத்தின் போக்காக முடிகிறது. எனவே தனி மனிதரின் பேச்சும் கருத்தும் மிகமிக முக்கியம்.

—ஜான்ஸ் டேர்தா.

மூத்த பையன் காங்கிரஸ்; அவன் முழுத்திறமை தெரிகிறதே!

சொல்லமுடியாத வெட்கக்கேடு! சொல்லிவிட்டால் மானக்கேடு!

கல்விக்கு ஒதுக்கியதிலே 88 லட்சம் மீந்து கிடக்கிறது—பாதைக்கு ஒதுக்கியதில் 61 லட்சம், கூட்டுறவு 6, மீன் இலாகா 14, ஏனைய தொழில் 15, சுகாதாரம் 43, வீட்டு வசதி 38. இத்தனையும் லட்சங்கள்—ஏன் மீந்தன? எப்படி? எதனால்? முறைப்படி சேரவேண்டிய தொகையில் சுமார் மூன்றில் ஒரு பங்கையே பெற்று, அதனையும் முற்றச் செலவழிக்க முடியாதற்குக் காரணம் எது? நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை! வேறென்ன சொல்வது? கொடுத்த 86 கோடியையே வகையுடன் செலவழிக்கத் தவறியவர்களிடம் மத்திய அரசாங்கம் என்ன கூறும்?

மக்கள் நால்வர்—இரண்டு மனைவிக்குமாக. மூத்த பயலை எப்போதுமே கொஞ்சம் பிடிக்காது தந்தைக்கு. காரணம், அவன் மூத்தாள் பிள்ளை. அதுவும் கொஞ்சம் மந்தம். தந்தைக்கோ இளையாள் மீதுதான் மோகம்—எங்கும் உள்ளது தானே! இளையாள் பிள்ளை மூவரும் 'வணிகம் செய்வோம்' என்றனர். 'செய்யுங்களடா கண்மணிகளே! இதோ ஆளுக்காயிரம்! இந்தா போ, உனக்குமொரு மூன்னூறு'-இது மூத்த பிள்ளைக்கு. பல்லிளித்தான் பெரியபிள்ளை. தலையைச் சொரிந்தவாறே 'கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறதே' என்றான், என்ன பதில் கிடைக்குமோ என அஞ்சியபடியே தான். நல்லவேளை, ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அருகே வந்தார் தந்தை. புன்முறுவல் பூத்தார். 'உன்னை எனக்குத் தெரியாதா? உறுதியுடையவன்—உடல்கட்டு மிக்கவன்—போய் உழைத்துக்கொள் — நிச்சயம் மற்றவரைவிட நீதான் முன்னே நிற்பாய் என்பதை நான் முழுக்க முழுக்க நம்புகிறேன். அல்லும் பகலும் நான் உன்னைத்தானே நினைக்கிறேன். நீ என்னமோ இதைப் பெரிதாக நினைத்துச் சிணுங்குகிறாயே. அப்படித்தான் கொஞ்சம் குறைந்திருந்தால் என்ன? அவர்கள் கொண்டுவருவதும் நம் வீட்டுக்குத்தானே!'

மலர்ந்தது மகனின் முகம். சீசீ என்ன மடமை செய்துவிட்டோம்' ஒரு குடும்பம் என்ற நினைவின்றி ஏதேதோ உளறிவிட்டோமே' — துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக்கொண்டு நடையைத் தட்டினான்.

ஆண்டுகள் உருண்டன. ஆளும் மந்தம்; பணமோ கொஞ்சம். மூன்னூறைக் கொண்டுபோய் எதிலே முதலாக வைப்பது? ஏதோ செய்தான். 250 ரூபாயை ஒழித்தான். ஏனையபுதல்வர் முழுமூச்சுடன் இறங்கினர் வாணிபத்தில். கொட்டமுத்து, நிலக்கடலை, பருத்தி என்று எதை எதையோ பிடித்து ஆயிரத்தை இரண்டாயிரமாக்கினர். அயல்நாட்டில் மூலதனமிட்டால் என்ன என்ற எண்ணம் அரும்பியது. அணுகினர் தந்தையை. 'அப்பா'—

'கேள்விப்பட்டேன் புதல்வர்களே, கேள்விப்பட்டேன். நீங்களன்றோ என் செல்வம்! எவ்வளவு வேண்டுமோ எடுத்துச் செல்லுங்கள். இதோ பெட்டிச் சாவி'—திறப்புக்குச்சியைத் தந்தார் தந்தை.

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

கடவுள்.

பாவலர்–வேலாயுதசாமி

கடவுள் என்னும் சொல், உள்ளத்தை கடந்து நிற்பது. மனத்தினால் சிந்தித்து முடிவு செய்ய முடியாத தன்மையுடையது— எண்ணத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்ற பொருளைக் குறிக்கும். இதுவே கடவுள் என்ற சொல்லுக்கு நேரான பொருள். பண்டைய வேதாந்த நூல்களும் இப்படித்தான் கூறுகின்றன. ஆகவே, கடவுள் என்பது ஒரு அஃறிணைப் பொருள் ஆகிறது.

கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது, சகல உயிர்ப் பிராணிகளிடத்திலும் இருக்கிறது, உயிருக்குயிராயிருக்கிறது. உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் உள்ளும் புறமும் ஒன்றாக வியாபித்திருக்கிறது, அது இல்லாத இடமேயில்லை, அது இல்லாவிடில் உலகமேயில்லை என்று சொல்வதெல்லாம் சர்வ சக்தி வாய்ந்த அந்த ஒரு பொருளைக் குறித்துத்தான். அந்தப் பொருள் எது? எப்போர்ப்பட்டது? அதை எப்படிக் கண்டறிவது? என்பவைகளைப் பற்றித்தான் பலத்த தகராறுகள், விவாதங்கள்!

உலகம் இயங்குவது இயற்கையின் சக்தியினால். இந்தச் சக்தி, ஒன்றிலிருந்து பலவாகி, ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து பல்லாயிரக்கணக்கான சக்திகளாகப் பெருகிப் பல கோடிக்கணக்கான பொருள்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இவைகள் தாமாகவே கலந்து இயற்கையாகப் பெருகுவதைப் போல் நாம் செயற்கையினாலும் செய்து கொள்ளலாம். இதுவே விஞ்ஞானமென்பது. கடவுளைக் காண முயல்பவர்கள், கடவுளைக் காண்பதற்கான பாதையில் செல்பவர்கள், ஓரளவுக்குக் கடவுளைப் புரிந்து கொண்டுள்ளவர்கள், இனி கடவுளை முழுவதும் காணப் போகிறவர்கள் விஞ்ஞானிகளே யாவார்கள்.

பெரிய ஒரு நெருப்புக் கோளமான சூரியன் என்கிற இயற்கைப் பொருளை எடுத்துக்கொள்வோம். அந்தச் சூரியன் இல்லையெனில் உலகம் இயங்கமாட்டா. வெய்யில், காற்று, மழை, பனி இவைகளெல்லாம் சூரியனாலே ஏற்படுகின்றன. ஓரறி உயிரான புல், பூண்டு, மரம், செடி, கொடி முதல் ஆறறிவுடைய மனிதப் பிராணிவரையில் உற்பத்தியாவதற்கும், உயிர் வாழ்வதற்கும் இவைகள் இன்றியமையாதனவன்றோ? இப்படியே பார்ப்போமானால் பல சக்திகளின் கூட்டுப் படைப்பே உலகம் என்பது தெளிவாகிறது.

உழுது சேருக்கி எருப்போட்ட நிலத்தில் நெல்லை விதைத்துத் தினந்தோறும் தண்ணீர் பாய்ச்சி வந்தால் அது முளைத்து, வளர்ந்து, தாள்விரிந்து, கதிர் விட்டு நெல் முதிர்கின்றது. ஒரு நெல்லுக்குப் பல நெல்லாக, ஒரு மூட்டை நெல்லுக்குப் பல மூட்டை நெல்லாக விளைகின்றது. இது எப்படியாயிற்று?

நெல்லை மூட்டையிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தால் இப்படி ஆகியிருக்குமா? நெல்லுக்குள்ளிருக்கிற சக்தியை வெளிப்படுத்திப் பலன்காண மண், நீர், வெய்யில், காற்று முதலியவைகள் வேண்டியதாயிற்று. இவைகளையெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தியது நாம். நம்முடைய அறிவைக்கொண்டே இந்தக் காரியங்களை நாம் செய்கிறோம். ஆகவே, இயற்கைச் சக்திகளின் தன்மையையறிந்து நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு அவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். மோட்டார், புகைவண்டி, ஆகாய விமானம், இன்னும் தொழிற்சாலைகளில் ஓடும் இயந்திரங்கள், மின்னல் விளக்கு வானொலி மற்றும் நாம் காணும் சாதாரணப் பொருள்கள் முதல், அதிசயப் பொருள்கள் வரையில் எல்லாம் நம்முடைய வாழ்க்கையை வளமாக்கி இன்பம் அநுபவிப்பதற்காக இயற்கைச் சக்திகளைத் தக்கவாறு அமைத்துப் பயனுள்ள கருவிகளாகச் செய்து கொள்கிறோம். இதே பாதையில் சென்றால் இன்னும் விசித்திரமான பொருள்களை உண்டாக்கலாம். வாழ்க்கையை மிகமிக இன்பமாகவும், மகிழ்ச்சிகரமாகவும் நடத்திக்கொண்டு செல்லலாம். விஞ்ஞானிகள் அப்படிச் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

மனித இனம் விலங்குகள்போல் மரப்பொந்துகளிலும், மலைக் குகைகளிலும் வசித்து, காய், கனி, இலைகளைத் தின்று கொண்டு வாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்து, இன்றுள்ள நிலைமைக்கு உயர்வடைந்தது எதனால்? பெரிய மாடமாளிகை கட்டிக்கொண்டு வசிக்கிறோம், சுவையுள்ள பல உணவுகளைத் தயாரித்துப் புசிக்கிறோம், அழகான ஆடைகளை அணிகிறோம், வசதியான ஊர்திகளில் தரையிலும், நீரிலும், ஆகாயத்திலும் செல்கிறோம், விநோதமான காட்சிகளைக் கண்டுகளிக்கிறோம். மொழியுண்டாக்கினோம், கலைகள் இயற்றினோம், காவியங்கள் செய்தோம், ஆயிர மைல்களுக்கப்பாலுள்ள ஒரு நண்பரிடம் நேரில் பேசுவதுபோலப் பேசுகிறோம். இவைகளெல்லாம் எப்படி ஏற்பட்டன? எல்லாம் நம்முடைய அறிவைக்கொண்டு ஆராய்ந்து செய்த காரியங்களல்லவா? இவைகளுக்கெல்லாம் கடவுள்தான் காரணமென்றால், இந்தக் காலத்தில் இருக்கும் கடவுள்தானே அந்தக் காலத்திலும் இருந்திருக்கிறது. அப்பொழுதில்லாத நூதனங்கள் இப்பொழுது தோன்றிப் பெருகியிருக்கின்றனவே! இது ஏன்?

இப்பொழுது பாருங்கள் கடவுள் என்பது என்ன என்பதையும், அந்தக் கடவுளை நாம் பயபக்தியோடு வணங்கி,

[7-ம் பக்கம் பார்க்க]

"ஒருவனுக்கு நல்ல அதிஷ்டத்தால் அவனது காரியம் வென்றது" என்னும் வார்த்தையைக் கேட்கும்போது 'உலக சக்தி' சீறிச் சினக்கின்றாள். ஏனெனில், அச்செயல் தன்னம்பிக்கையின் பெருமையை அழித்துவிடுகிறது. ஊக்கத்தைச் சிதைத்து விடுகிறது. புகழைத் தேய்த்து விடுகிறது.

—எமர்சன்.

எதிரொலி

லட்சியத்துக்கும் வழியில்லை, பதவி ஆசையுமில்லை, பணத்தாசையுமில்லை. வேறு எதற்குத்தான் சட்டசபையை மோப்பம் பிடித்துக்கொண்டு திரிகிறாய் என்று-யாரையும் கேட்காதீர்கள்?

—''குத்தூசி''

காமராசர் கோபித்துக்கொண்டு, ''என்னை அவமானப் படுத்திவிட்டாய். நான் சட்டசபைக்குப் போகமாட்டேன்'' என்று தேர்தலில் நிற்காவிட்டுவிட்டால், ஐயோ! மூழ்கிப் போகுமே திராவிடம்!

* ★ *

தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழ்நாடு பின் தங்கிவிட்டது; சந்தேகமே இல்லை;

—காமராசர்.

இராம லட்சுமணனைத் தோளிலே சுமந்துகொண்டு திரியும் அனுமாராகப் பட்டவர், கிஷ்கிந்தையைப் பற்றியும் நினைக்கிறாரே! என்ன ஆச்சரியம்!

* * *

பிராமணர்கள் எல்லோரும் வேதம் சொல்லவேண்டும். சொன்னால்தான் ராஜ்யத்திற்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்.

—ராஜாஜி

வழக்கறிஞர், நீதிபதி, வணிகர், மருத்துவர், படத்துறையார், பரிசாரகர், அதிகார வர்க்கப் பார்ப்பனர் அனைவருமே ஓடுங்கள்! ஓடுங்கள் வேத கோஷத்திற்கு!

* * ★

செப்டம்பர் 9-ல், சேலத்தில் இளைஞர் காங்கிரஸ் மாகாண மாநாடு!

—செய்தி.

நேருவின் இளைஞர், காமராச இளைஞர், கக்கன் இளைஞர்; இவர்களோடு இந்திரா காந்தி இளைஞரும் கலந்து கொள்வார்களாமே!

* * *

ஈரோட்டில் மரப்பொம்மை தொழிற்சாலை யொன்று; டெல்லி அரசாங்கம் கட்டப் போகிறது

—செய்தி.

அதிலே தயாரிக்கப்படும் முதல் பொம்மை காமராசரின் விற்பனை விழாவை, கவர்னர் தலைமையில் பெரியார் ஈ. வே. ரா. நடத்தி வைக்கலாம்!

வெம்புலியே வாளெடு!

துரை-மாணிக்கம்.

நம்மை, நம் நாட்டை
நலம் பல பேணி
நாளும் காப்பது மொழி!
நல்லன காட்டித் தீயன களைய
உதவும்; நமக்கது விழி!

செம்மைத் தமிழ் மொழி
சீர்குலை வதனால்
செந்தமிழ் நாடுறும் பழி!
சிற்றறி வுடையோர் இந்தி
—யைப் புகுத்தச்
சீறுவர்; நீயதை ஒழி!

வெம்மைக் கொடும் போர்
விளையினும், மொழிக்கென
வெற்புத் தோளினைக் கொடு!
வீணரை வீழ்த்து! வெற்றியை
—வாழ்த்து!
வெம்புலியே வாளெடு!

இம்மை மறுமை யென்
றேபல பிதற்றி
இழிவார் பலர்; அதை விடு!
இழப்பது வாழ்வே என்னி
—னும் அவர்மொழி
ஏற்பது தீது! உயிர் விடு!

திராவிடநாடு விடுதலை (பிரிவினை) வாரம் கொண்டாடுவீர்!

—::—

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துவக்க நாளான 17-9-56-ம் நாளிலிருந்து 23-9-56-ம் நாள்வரை,

திராவிடநாடு விடுதலை (பிரிவினை) வாரமாக

கொண்டாடும்படி ஆங்காங்குள்ள தி. மு. கழகக் கிளைகளையும், கழகச் சார்புள்ள அமைப்புக்களையும் அன்போடு விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுக் கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், இலவச இசை நாடக அரங்குகள் ஆகியவற்றைச் சிறப்போடும், பொலிவோடும் நடத்திக் கருத்துவிளக்கம் செய்யுமாறு மகிழ்ச்சியோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரா. நெடுஞ்செழியன்,
பொதுச்செயலாளர், தி. மு. கழகம்,
'அறிவகம்' சென்னை-13.
1—9—56.

வெண்சங்கு சீயக்காய் தூள் எங்கும் கிடைக்கும்.

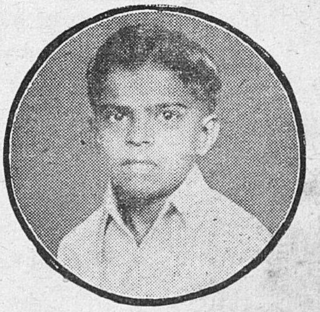

எங்களிடம் தயாராகும் மணத்தில் சிறந்த

செல்வம் ராணி & சேகர் ஊதுபத்திகளை

வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்:

வெண்சங்கு சீயக்காய்த்தூள் தொழிற்சாலை,
3037–38, டபீர் குளம் ரோடு, தஞ்சாவூர்.

> எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்
> அப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.
> —திருவள்ளுவர்

இதயம்

மலர் 6 | சேலம் 7—9—56 | இதழ் 9

தகுதியற்ற இந்தி தேவையா?

ஆங்கிலம் அன்னிய மொழி; அதனை நாட்டிலோ, அரசாங்க அலுவல்களிலோ நடமாட விடக்கூடாது. அதைக் கப்பலேற்றிவிட்டு இந்திமொழியை அரியாசனம் ஏற்றிவிட வேண்டும் என்பது வடநாட்டு இந்தி வெறியர்களின் பேராசை. இந்த ஆசையின் அடிப்படையிலேயே இந்தியஅரசாங்கம் அவசரம் அவசரமாகப் பல துறையிலும், பல வகையிலும், இந்தியைத் திணித்து வருகின்றது. பலாத்கார முறையில் பரப்பி வருகின்றது.

கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம் இருந்த இடத்திலே, இந்தியைக் குந்தவைத்து அழகுபார்க்கத் துடித்தனர்; இந்தியைக் கட்டாயப் படுத்தியும், ஆங்கிலத்தைத் தளர்த்தியும் பாடத்திட்டம் அமைத்தனர்! படிப்புத்துறை பாழாயிற்று. கல்விவளத்தில் கருத்துள்ளோர் "ஆங்கிலத்தை எடுக்காதே" என்று இடித்துரை புகன்றனர். அரசாங்கம் விழிக்கின்றது இப்போது.

2-9-56-ல் டெல்லியில் நடைபெற்ற மாநிலங்களின் கல்வியமைச்சர் மாநாட்டிலே மத்திய கல்வியமைச்சர் ஆசாத் கூறுகின்றார்:"நாட்டு வளர்ச்சித்துறையில் ஆங்கிலமொழி இன்றியமையாதது. இந்தி தனக்குரிய இடத்தை பிற்காலத்தில் அடையுமென்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், ஆங்கிலத்திலிருந்து இந்திக்கு மாறுவது திடீரென ஏற்படலாகாது. இன்று கூறப்படும் பொதுப்படையான புகார், மெட்ரிகுலேஷன் பரிட்சையில் தேறிய மாணவர்கள், படிப்புத் தரத்தில் மிகவும் குறைந்திருக்கின்றனர் என்பதாகும். இதற்கு கூறப்படும் காரணங்களிலே ஒன்று: பாடமொழியான ஆங்கிலத்தை அவசரப்பட்டு மாற்றியதாகும். எனவே, ஆங்கிலம் கட்டாயப் பாடமொழியாக இருந்தாக வேண்டும் என்பது கால நிலவரத்தின் அறைகூவலாக உள்ளது. அதாவது;காலம் ஆங்கிலம் அவசியம் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது"

இவருக்கு மட்டுமா? பிரதமர் பண்டித ஜவகர்லால் நேருவுக்கும் இந்த ஞானோதயம் உண்டாகியுள்ளது. அதே மாநாட்டில் அவர் கூறுகின்றார்: "கைத்தொழில், விஞ்ஞானம், விவசாயக் கலைகள், ஆங்கிலம் தவிர்த்து வேறு எந்த மொழியிலும் கற்றுக் கொடுப்பது சாத்தியமில்லையென்று எனக்குத் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது... இந்தியிலோ, பிற இந்திய மொழிகளிலோ பயிற்சியளிக்க முற்பட்டால் தொழில் துறையில் போதுமான அளவு பயிற்சி பெறாதவர்களைத்தான் உற்பத்தி செய்யமுடியும். இம்மொழிகளிலே போதுமான தொழில் இலக்கியங்கள் இல்லை திறமையான எஞ்சினியரோ, விஞ்ஞானியோ ஆகவேண்டுமானால்,ஆங்கிலம், ஃபிரெஞ்சு, ரஷியா, ஜெர்மன் முதலிய அன்னிய மொழிகளைத் தெரிந்திருக்க வேண்டியுளது. அப்படித் தெரிந்திருக்காவிடில் அவன் உலகின் புதுமைகளை அறிந்துகொள்ள முடியாமற் போகும்."

இவ்வரிய கருத்தை வெளியிட்டதோடு மேலும் கூறுகின்றார் ஜவகர்லால்: "இந்தியை வளமொழியாக வளர்ப்பதில் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், இந்தியாவில் பல்வேறு மொழியினர்களிடையே பயமும், பொறாமையும் ஏற்பட்டதை நாம் கண்டுள்ளோம். எப்படிக் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது என்பதையும் பார்த்தோமே!"

தவறான வழியிலே தடபுடலாக நடந்து, தலையிலே குட்டு விழுந்த பிறகு குனிந்து திரும்பிப் பார்த்த திருவாளத்தான் கதையாக இருக்கிறது, இவர்களது பொறுப்பற்ற நடத்தையும் பேச்சும்!

1938-ம் ஆண்டில் சென்னை மாநிலத்திலே முதலமைச்சர், ராஜாஜி இந்தியைக் கட்டாயப், படிப்பாக்கியதை எதிர்த்த தமிழ்த் தலைவர்கள்-அறிஞர்கள்-எடுத்துக் காட்டியவைதான் இவைகள்! இக்கருத்துக்களை அப்போது எதிர்த்தவர்களுக்கு இப்போது புதிய கண்டுபிடிப்பாக, ஞான ஒளியாக. அனுபவக் காட்சியாக விளங்குகின்றது!

இந்தியை ஆங்கிலத்திற்கு பதிலாகக் கொண்டதன் கேட்டினை நன்றாக உணருகின்றனர் இந்தியப் பிரதமர் ஜவகர்லாலும், படிப்பமைச்சர் ஆசாத்தும். உணர்ந்ததை வெளிப்படையாகச் சொல்லியும் விட்டனர். என்றாலும் செயல் முறையில் நாம் காண்பதென்ன? இந்தியின் பலாத்காரத் திணிப்பை அரசாங்கம் இன்னும் கைவிடவில்லையே! பாடசாலையில் புகுந்தது; ரயில் நிலையப் பலகையில் ஏறிற்று. ஊர்ப்

பெயர்களிலேவிழுந்தது; தபால் கார்டுகளில் குதித்தது; எங்கெங்கோ மூலைமுடுக்கெல்லாம் புகுந்தது. கையில் புழங்கும் காசிலும் தொத்திக் கொண்டதே! நம்நாட்டு சல்லிக் காசுக்குப் பெயர் நயா பைசாவாமே! இப்படிப் பரவலாமா தகுதியற்ற இந்தியின் ஆதிக்கம்? பரப்பலாமா அரசாங்கம்? இதுவா காலநிலவரம் கற்பித்த பாடம்? ''பல்வேறு மொழியினரிடையே பயமும், பொறாமையும் ஏற்பட்டது; கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது'' என்று பகர்ந்திடும் பிரதமர் அவற்றைப் போக்கிட என்ன செய்தார்? செய்கிறார்? செய்யப்போகிறார்?

இந்தியா ஒரே நாடு; இங்கிருப்பது ஒரே கலாச்சாரம்; ஒரே இனம்; ஒரே மதம்; ஒற்றுமையாக வாழ எல்லாரும் ஒரேமொழி இந்தியைப் படியுங்கள்; பரப்புங்கள் என்ற மாயமாலக் குரலுக்கு காங்கிரஸ் அடிமைகள் இணங்கலாம். தாய்மொழியில் பற்றுள்ள எவனும் வெறுப்பான் என்பதை பாரத மாதாவின் புத்திரசிகாமணிகள் எப்போது அறிவார்களோ?

●●

வருகிறது! வருகிறது!

17-9-56 முதல்

கலைக்கூடம்

(சீர்திருத்த மாதமிருமுறை ஏடு)

ஆசிரியர்: கணை அரசு.

தனி இதழ் 2 அணா

பொதுமக்களும், விற்பனையாளர்களும் (விற்பனையாளர்கள் இதழ் ஒன்றுக்கு 4 அணா முன்பணம் வீதம்) நிர்வாகி—கலைக்கூடம் சிவகங்கை (R. D.) என்ற முகவரிக்குத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

நன்னம்பிக்கை.

பழைய கதைகளிலே, புதிய மெருகு தீட்டி நடைபோடுகிறது 'நன்நம்பிக்கை' மாலதியாகவரும் பண்டரியின் நடிப்பில் பழமையும்—புதுமையும் கலந்து வருவதால், அவர் இதற்குமுன் நடித்த ''பராசக்தி''யை நினைவு படுத்துகிறது. ராஜாவின் நடிப்பினில் எதிர்காலத்திற்கான முன்னேற்றம் மின்னுகிறது. சிங்கப்பூர் சங்கரலிங்கமும், ஈஸ்வர மூர்த்தியும் கதைக்குகாலில்லை என்ற பழமொழிக்கேற்பஎவ்விதமாக பால்ய நண்பர்கள் என்பதை காட்டவில்லை. இடையிடையே தோன்றும் ஞானத்தின் போக்கில் ஊனம் நிறைந்து காணப்படுவதோடு வதந்தியைப் பரப்புவதும், வாயில் எந்நேரமும் அசைபோடுவதும் மிருக சுபாவத்தைக் காட்டுகிறது. ஒரு லட்ச ரூபாய் செக்கை வைத்துக் கொண்டு கதையை இழுத்துச் சென்று முடித்திருப்பது படம் பார்ப்பவர்களுக்கு சப்பென்றிருக்கிறது. அபலைப் பெண்களின் வாழ்வை கயிறு, கிணறு, விஷம் ஆகியவைகளுக்கு ஒப்பிட்டு கூறியிருப்பது இதற்குமுன் வந்திருந்தாலும், அவர்களின் வாழ்வுப் பாதையில் சூறாவளி தாக்குவதுபோல் அமைந்திருப்பது போற்றுதலுக்குரியது. கலைவாணரின் நகைச்சுவையில் நையாண்டி கலந்து காணப்படுவதால் மாற்றிக் கொள்வது நலம். வசனம் ஹாஸ்யமும், அறிவும் நிறைந்து காணப்படுகிறது. சமூகத்திலே பின்னி பிணைந்திருக்கும் சிக்கலைத்தீர்க்க முயன்று முடித்திருப்பதால் முயற்சி வீண்போகவில்லை என்பது தெரிகிறது!

—மா. அரங்கசாமி, கோவை.

பாசவலை.

சேலம் மாடர்ன் தியேட்டர்சாரின் ''பாசவலை''யின் படப்பிடிப்பு முடிந்து விட்டது. மெருகு வேலைகள் நடைபெறுகின்றது நவம்பர் முதல்நாள் பவனி வரப்போகும் இந்த அரசகுடும்ப வாழ்க்கைச் சித்திரத்தில் எம். கே. ராதா,

ஆசைக் கொந்தளிப்பும் அன்புப் பெருக்கும் கைகோர்த்து விட்டன. மாடர்ன் தியேட்டர் 'பாசவலை'யில் கருணாநிதி, முத்துலட்சுமி ஜோடி!

ஜி. வரலட்சுமி, எம். என். ராஜம், கருணாநிதி, முத்துலட்சுமி, ஆகியோர் மிக நன்றாக நடித்துள்ளார்களாம், ஆசிரியர், ப. கண்ணன் வசனம் வரைந்துள்ள இந்தப் ''பாசவலை''யில், இசைவாணர் சிதம்பரம் ஜெயராமனின் இசையமுதை செவியார நுகரலாம்!

எதிர்பாருங்கள்! எதிர்பாருங்கள்!

தமிழ்ச்சுவையிலே தன்னையிழந்த தார்வேந்தன்; பல்லவ மாவீரனின் வரலாற்று நாடகம் வண்ணத் தமிழோவியம்!

ஆசிரியர், ப. கண்ணன் தீட்டிய

நந்திவர்மன்.

விரைவில் ''பகுத்தறிவு'' இதழில் ஆரம்பமாகின்றது.

கேள்விக்கணை

இக்கிழமை பரிசு பெற்றவர்:
● பி. கோபாலன்,
ராசன் கொட்டா, கலாசமுத்திரம் (அஞ்)
வழி: கண்ணமங்கலம், தெ. ஆ (மா வ.)

டி. பி. பழனிசாமி, துளசம்பட்டி.

கே: பார்ப்பனர்கள் சிண்டு—உச்சிக்குடுமி—வைத்திருப்பது ஏன்?

ப: மற்றவரிடமிருந்து பிரிந்து வாழ-பிடிபடாமல்வாழத்தான்!

தி. பொ. செயராமன், நெடுங்குளம்.

கே: உலகம் உய்வதற்கு ரூபா, அணா, பைசா ஒன்றே பிரதானம் என்கிறேன். தங்கள் கருத்து?

ப: தேவையான பலசாதனங்களில் இதுவும் ஒன்று.

* * *

கே: அறம் என்றசொல் அந்தக் காலத்தில் திருடனுக்கும் கன்னக்கோலாக இருந்ததாம்; அந்த இடத்தில் இன்று அறிவு இருக்கிறதாமே; உண்மையா?

ப: அறத்தின் பெயரால் திருடியவனிடம் அறிவு குடியேறியிருந்தால், அவன் கன்னக்கோலை விட்டெறிந்திருப்பான் என்பது உண்மை.

ப. தமிழரசன், திருவண்ணாமலை.

கே: சிறு குழந்தை சிறு நீர் கழித்தாலே சீச்சீ யென்போர்; ஆவின் சிறு நீரைக் குடிப்பதேன்?

ப: மூத்திரம் மட்டுமல்ல, சாணியையும் சேர்த்தே வயிற்றுக்குள் தள்ளுகிறார்கள், பார்ப்பனீயம் காட்டிய வழியில் பரகதியடைய விரும்புவோர்!

மா. பிச்சாண்டி, திருவண்ணாமலை

கே: பூணூல் பண்டிகைக்கு மதிப்பளிக்கும் அரசாங்கம், குறள் விழாவுக்கு மட்டும் விடுமுறையளிக்காததேன்? ?

ப: பூணூல்கள் நாட்டை விட்டுப்போக வேண்டும் என்போரே கையாட்களாக மாறிவிட்டபிறகு, பூணூல்களின் அடிமைகள் குறளை ஏன் மதிப்பார்கள்?

கு. இரா. பரமசிவம், காரமடை.

கே: வருகிற பொதுத் தேர்தலில் தி. மு. க. வை எதிர்த்து பெரியார் பிரசாரம் செய்தால்?

ப: யானை தன் தலையில் தானே மண்ணைப் போட்டுக் கொண்டால் என்ன செய்வது?

* * *

கே: பக்திக்கும், புத்திக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: பக்தி, சோற்றைக் கற்சிலைமுன் படைக்கும், புத்தி கதறுகின்ற குழந்தைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும்.

எஸ். கணேசன், குடியேற்றம்.

கே: காங்கிரஸ் கொடியிலுள்ள சிவப்பு, ரெத்தம் சிந்திய தியாகிகளையும்; வெண்மை, அமைதியையும்; பச்சை செழிப்பையும் குறிப்பதாம். தி மு க. கொடியிலுள்ள கருப்பும், சிவப்பும் எதைக்குறிப்பன?

ப: கருப்பு; திராவிடர்கள் அரசியல், பொருளாதார, சமூக இயல்களில் பெற்றுள்ள இழிநிலையினைக் குறிப்பது! சிவப்பு; அவ்விழிவினைப் போக்க நாம் சிந்திடும் இரத்தத்தைக் குறிப்பது.

● பி. கோபால், கண்ணமங்கலம்.

கே: தென்னாட்டில் தேர்வுகள் வைத்து இந்தியைப் பரப்புவதுபோல், வடநாட்டில் தேர்வுகள் வைத்து அரசாங்கம் தமிழைப் பரப்புமா?

க: இந்திக்கு அடிமையாகி தமிழுக்குத் துரோகம் புரிவோரிடம் அரசாங்கம் இருக்கிறதே குள்ளநரி ஆட்டுக்குட்டிக்குப் பால் தருமா?

(7-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

டுமா விழா? தெருவெல்லாம் ஆண்டு விழா நடக்கிறது! இந்த முக்கிய நிகழ்ச்சியை திருச்சி ரேடியோ நிலையம்வேறு அஞ்சல்செய்து பரப்புகிறது. அது மட்டுமா? இசைத்தேர்வுக்கும் இந்த மும்மூர்த்திகளின் பாடல்களைத்தான்பாடம் வைத்திருக்கின்றது அரசாங்கம்! கல் நாட்டிசையில் காவடிச் சிந்தின் அழகுக்கு ஈடாகச் சொல்லமுடியாது இந்த மும்மூர்த்திகள் பாட்டை. தமிழ்நாட்டில் பிறந்து தமிழ்க்கலை கற்று, தெள்ளு தமிழ் இசைபாடிய வள்ளலார், வேதநாயகம், முத்துத் தாண்டவர், திரிகூடராசப்ப கவிராயர் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ இசைப் புலவர்கள்! அவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் ஒரு ஆண்டு விழா கல்லூரி, நினைவுச் சின்னம் இல்லை ஆனல், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் பாடி, தமிழ் இசையை மறைத்து—சிதைத்த—இந்த மும்மூர்த்திகளுக்கு இத்தனையும் வேண்டுமாம். தமிழர்களே! தமிழிசைப் பெரியோர்களே! இவர்களுக்குச் செய்யும் இக்காரியத்தை தமிழர்களுக்கு செய்யுங்கள், தமிழிசை வளர்வதற்குச் செய்யுங்கள் என்று பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

தன்மானமுள்ள தமிழர்கள் யாருமே இந்த மூம்மூர்த்திகள் நினைவுச் சின்னப் பணிக்கு பணஉதவி செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் தமிழிசைக்கு கேடு செய்தவர்களாகவும், நன்றிகெட்ட தமிழர்களாகவும் போய் விடுவோம் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

—இசைமணி ஆர். சீனிவாசன்.

வெளிநாட்டு மொழி கற்காவிடில்....

ஆங்கில மொழி ஒன்று மட்டும் இங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு விடுமானல், இந்தியா என்ற ஒரு நாடு உலகில் இருக்கிறதுஎன்பதையே வெளி உலகிற்கு எடுத்துக்காட்ட இயலாத நிலைதான் உண்டாகும்!

—ஆசிரியர், க. அன்பழகன்.
மறைமலையடிகள் நாடக மன்றத்தில்

[2-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி]

பொங்கல், அபிஷேகம், ஆராதனை, காணிக்கை, தேர் திருவிழா முதலியன நடத்தினால்தான் நம்மீது கருணைகாட்டி நம்மை வாழ்விக்கும் என்பது உண்மைதானா என்பதையும்.

கடவுள் என்ற சொல்லை அஃறிணையாகக் கொண்டால்தான் இதுவரை சொல்லிவந்த உண்மையான விளக்கங்களைக் காண முடியும். அதைவிட்டு கடவுள் என்ற சொல்லை உயர்திணையாகக்கொண்டு, மனித உருவம் கற்பித்துக் கொள்வதனால் உண்மைக்கு மாறான வழிகளில் நாம் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறோம். இதைத்தான் அறிவியக்கத்தார்கள் சொல்லுகிறார்களே யொழியக் கடவுள் மீது குறைகூற வேண்டும், கடவுளை இழிவாகப் பேச வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடல்ல கடவுளின் தன்மை ஒருவிதமிருக்க, மக்கள் வேறு விதமான தன்மையை எண்ணிக்கொண்டு வீணாக அறிவையும், பணத்தையும், காலத்தையும் செலவுசெய்து பாழடைகிறார்களே யென்று பரிதாபப்பட்டுத்தான் இக்காலத்தில் அறிவியக்கச் சான்றோர்கள் பல புத்தகங்கள் எழுதியும், சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியும், மாநாடு கூட்டிப் பேசியும், மக்களுக்கு அறிவு விளக்கம் தரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுப் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். இத்தகைய நற்பணி புரியும் நல்லவர்களைத்தான் நாஸ்திகர்கள் என்று தூற்றுகின்றது ஒரு கூட்டம். சரிதானா? சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

பகுத்தறிவு.
(வாரஇதழ்)
கையொப்பத்தொகை:
ஆண்டு 1-க்கு 3-8-0
ஆறு மாதங்கள் 2-0-0
தனிப்படி 0-1-0
விற்பனையாளர் இல்லாத இடங்களுக்கு,முன்பணம் கட்டும் விற்பனையாளர் தேவை.
பகுத்தறிவு அலுவலகம்,
சேலம்-1.

தமிழிசையின் பகைவருக்கு + + தமிழகத்தில் நினைவுச் சின்னமா?

சில மாதங்களாக, ஆரியத் தலைவர்களும், அவர்கள் அடிவருடியாக உள்ள தமிழர்களும் கூடி "சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்கு நினைவுச் சின்னம் வேண்டும். அவர்கள் பெயரால் கல்லூரிகள் வேண்டும்" என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்துவருகின்றனர். அவர்கள் குடியிருந்தார்களே குடிசை அதுவும் வேண்டுமாம். இந்த முக்கிய மும்மூர்த்திகள் திருப்பணியில் நீதிபதிமுதல் பெரு நிலக்கிழார்வரை படைதிரண்டு பணம் திரட்டி வருகின்றனர்.

இந்த மும்மூர்த்திகள் யார்? எந்த மொழியில் பாடினார்கள். யாரைப்பற்றிப்பாடினார்கள் அவர்கள்பாடிய அந்த பாட்டில் எதாவது கருத்துகள் உண்டா? என்றெல்லாம் இந்த திருப்பணித் தமிழர்கள் எண்ணிப்பார்த்ததுண்டா? இவர்கள் நிலைமையைக் கண்டு நாம் அனுதாபப் படுகிறோம். இசையைப் பற்றிகுறைகூறுவதாக யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. இசை,மனிதனை மட்டும் இன்பமுறச் செய்யும் என்று எண்ணுவது தவறு. காட்டில் விலங்கறியும், கைக்குழந்தை தானறியும், பாட்டின் சுவை தன்னை பாம்பறியும். "பாட்டுக்கோர் இசையும், பசுவுக்கோர் இசையும், களையெடுக்கவோர் இசையும், கருதறுக்கவோர் இசையும் கண்டவன் தமிழன் சுருங்கக் கூறின் தமிழ் நாட்டில் பாட்டில்லாத பணியே இல்லை எனலாம். இவ்வாறுபல துறைகளிலும் புகுந்து தமிழ்மக்களின் வாழ்க்கையை வளம்படுத்தியது இசை. இது இக்காலத்தில் நாட்டுப்பற்றை வளர்ப்பதற்கும், சமூக வாழ்வைச் சீர்திருத்துவதற்கும் நோயைத் தீர்ப்பதற்கும், அரசியல் அறிவை ஊட்டுவதற்கும் பயன் படுகிறது.

உடலுக்கு உணவு அவசியம்போல, வாழ்க்கைக்கு இசை அவசியம். வயிற்றுப்பசியைத் தீர்ப்பது சோறு. உள்ளப் பசியைத் தீர்ப்பது இசை: கலங்கிக் கிடக்கின்ற மக்களுக்கு கலக்கம் தீர்ப்பது இசை. பாட்டு வெறும் பொழுது போக்கன்று, துன்பத்தினை மறக்க உட்கொள்ளுங் கள்ளன்று, இன்பக் கனவுகாண உண்ணும் அபினியும் அன்று, வாடிவதங்கிய நெஞ்சம் அள்ளிக் குடிக்கும் தெள்ளிய நீர்! தமிழ் நாடு இசைத் துறையில் உயர்ந்திருந்ததாக சிலப்பதிகாரம் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. புறநானூற்றில் இசைவல்ல பாணர்கள் வருகின்றார்கள்! கோவலனுக்கும், மாதவிக்கும் இடையில் யாழ் மாறி மாறி வருவதையும், அவர்கள் வரிப் பாடல்கள் பாடியதையும் சிலப்பதிகாரத்தில் காண்கிறோம். ஆயினும் தமிழர் தமிழ் இசையைப் பேணாமைக்கு காரணம்? தம்மையும், தம் மொழியையும்பற்றிய தாழ்வுணர்ச்சியே! வடமொழிதான் தேவமொழி என்றும் அதன் வாயிலாகப்பாடினால் தான் இறைவன் விரும்புவான் என்றும், தவறான கருத்துக்களை நம்பினோம்;தமிழ் இசையின் பெருமை குறையத் தொடங்கியது. எத்தனையோ இசை நூல்கள் பாழான மண்ணிற்கும், படியாதார் நெருப்பிற்கும், பகைவரின் சூழ்ச்சிக்கும் இரையாகி விட்டன!

நச்சுக் கருத்தினர்: நற்றமிழின் பகைவர்களே, தியாகராச சுவாமிகள்: சாமா சாஸ்திரிகள்; முத்துச்சாமி தீட்சிதர் ஆகிய சங்கீத மும்மூர்த்திகளும்! இவர்கள் தமிழ்நாட்டில் பஜனைபாடிப் பிழைத்தவர்கள்; என்றாலும் தமிழில் பாடாதவர்கள். தமிழ்நாட்டுக் கடவுள்களையே மதியாதவர்கள்! இவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாம் தமிழ்நாட்டில்! திருவாரூரில்! "கல்கி" "மித்திரன்" "விகடன்"கள் கச்சை கட்டி நிற்கின்றன.

ஏன் எதற்கு இம்முயற்சி? கொஞ்சம் தட்டுண்டுத் தடுமாறி பாடிப் பயின்று வரும் தமிழிசையைக் கொலை செய்வதற்குத்தானே?

ஆரியர்கள் தென்னாட்டில் நடக்கும் இசையரங்குகளில் தெலுங்கு சமஸ்கிருதப் பாடல்களை கொஞ்சம்கூட அச்சம் இல்லாது பாடிவந்தனர். தென்னாட்டில் வாழ்ந்தும் தெலுங்கு கீர்த்தனம் பாடிய தியாகையருக்கு திருவையாற்றில் மட்

(6-ம் பக்கம் பார்க்க)

(1-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

எட்டிப்பார்த்தான் நம் மூத்த பிள்ளை. எட்டிப் பழமாகியது தந்தையின் கண்கள் 'வாசலை மிதிக்க வெட்கமில்லை? வக்கற்றவனே! எக்கேடோ கெட்டுப் போ' எழுந்து செல்கிறார் தந்தை. சும்மாவிட்டால் ஊர் பழிக்குமே என்ற அச்சம் உள்ளத்தைத் தைக்கிறது. மீண்டும் வந்து 'இந்தா, இதில் நூறு இருக்கிறது. ஏதையாவது செய்' என்று முடிப்பைத் தருகிறார். மந்தம்சிறிது குறைந்தாலும் நெஞ்ச பாரத்தால் தளர்நடை போடுகிறான் பிள்ளை—வாசலை நோக்கி!

இப்படியொரு காட்சி எனக்குத் தோன்றுகிறதென்று நினைக்கவேண்டாம். இது உருவெளித் தோற்றமல்ல— உண்மை. அமைச்சர், சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் சென்னையில் திட்டக் கண்காட்சியைத் திறந்து வைத்துப் பேசிய பேச்சு. கதையில் கண்ட மூத்த மகனும், சென்னை மாநிலமும் ஒன்றே என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றது!

தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுவதாகப் பொதுவாக ஒரு எண்ணமிருக்கிறதாம். ஆனால், அப்படிப் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று கூக்குரலிடுபவர்களே ஐந்தாண்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இங்கு என்ன செய்துவிட்டது என்று கேட்கின்றனராம். 'இது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இல்லையா' என்று கேட்டார் கனம் அமைச்சர். எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. தலைமை வகித்த அமைச்சர், பக்தவத்சலம் அவர்களின் பேச்சையாவது விளங்கிக்கொண்டு சிரிக்க முடிந்தது. இங்கு அதுவும் முடியவில்லை. 'தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது; இங்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது?'— தெளிவாகத்தானே இருக்கிறது கேள்வி, பார்த்தசாரதி கோவில் மதில் சுவரிலுள்ள நாமத்தைப்போல? இதில் அமைச்சருக்கு மட்டும் எப்படித் தெரிகிறது முரண்பாடு? உள்ளத்தில் இருக்கிறது முரண் என்று உன்னிப்பாகக் கேட்டேன். நான் எண்ணியது நூற்றுக்கு நூறு சரி.

'தந்த கொஞ்சத்தையே செலவழிக்காமல், இந்தக் காங்கிரஸ் ஒன்றும் செய்யவில்லை—தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று கூறுவது முன்னுக்குப் பின் முரண்தானே?'—இது அவர் தந்த விளக்கம்.

புரிகிறதா உங்களுக்கு? எனக்குப் புரிவதற்குக் கொஞ்சம் நேரமாயிற்று. கல்வி அமைச்சரின் கருத்துரையல்லவா?

'தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது' என்ற கூக்குரலை அமைச்சர் எழுப்பியிருந்தால் அது முன்னுக்குப்பின் முரணானதுதான். நமக்கு இப்போதுதான் புரிகிறது, அமைச்சர் ஏன் சிலபோது முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசிவந்தார் என்பது. தமது பங்கை நினைத்தபோதெல்லாம் ஆத்திரம் பொங்கும்—'தென்னாட்டுக்கு உரிய பங்கு தரப்படவில்லை' என்று முழங்குவார்! அடுத்த நிமிடம், கொடுத்த 86 கோடியிலேயே 2 கோடி மீந்து கிடக்கிறதே என்ற எண்ணம் வரும்! உடனே தாம் பேசுவது முன்னுக்குப்பின் முரணாகவல்லவா இருக்கிறதுஎன்பதறிந்து பேசாமல் இருந்துவிடுவார்! பின்னரும் அதை மறந்த சில வேளையில் அங்கலாய்ப்பதும், மறுபடியும் கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்வதும் அவரது வாடிக்கை!

ராஜாஜி ஹாலில் பேசும் பொழுது சிறிது குழப்பம் நிகழ்ந்துவிட்டது. அண்மையில் டில்லியிடமிருந்து ஏதாவது குட்டுவிழுந்ததோ என்னவோ? அந்தக் குழப்ப நிலையில், தான் கேட்பதுதான் முரண்பாடு, கழகமோ பிறரோ அப்படிக் கேட்பது முரண்பாடாகாது என்பதை மறந்து பேசிவிட்டார். இலக்கண முறையில் சொல்ல வேண்டுமானால் தன்மையைப் படர்க்கைக்கு ஆக்கிவிட்டார், அவ்வளவுதான். அதைவிட வேடிக்கை என்னவென்றால், 'ஒதுக்கிய பங்கே செலவிடப்படவில்லை' என்று கூறுவது தங்கள் ஆட்சியின் அழகை-நிருவாகக்கோளாறை தாங்களாகவே ஒத்துக் கொள்வதாகும் என்பதையும் மறந்துவிட்டார்!

தெளிவாக விளங்குகிறதல்லவா இப்போது; தென்னாடு எந்த அளவுக்கு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், அமைச்சர்கள் அதை எவ்வளவு தூரம்உணர்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதும்!

பங்கு குறைவுதான்; ஆனால், மகன் மந்தமல்ல என்கிறார் ஒரு நண்பர். பிள்ளை கேட்டான் — தந்தைதான் தரவில்லை. வாதத்துக்காக இதை ஒப்புக்கொள்வோம். ஓரவஞ்சனை என்பதைப் பிள்ளை ஏன் உடனே உலகுக்கு அறிவித்துத் தனக்கு உரிய பங்கைப் பெற்றிருக்கக் கூடாது? அதுதான் போகட்டும் — தனக்குக் கொடுத்த பங்கை முழு அளவில் செயல்படுத்தி வெற்றி காணத் தவறியதேன்? அதற்கென்ன பொருள்?

—"இளந்தமிழன்"

சலகண்டபுரம் செந்தமிழ் அச்சுக்கூடத்தில், ஆசிரியர், ப. கண்ணனால் அச்சிடப்பட்டு;
சேலம்–1 குமாரசாமிப்பட்டியினின்றும் வெளியிடப்படுகிறது.